

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 Karlovac

Poslovni broj: 5 Pr-900/17-28

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Karlovcu, po sucu Miroslavu Kosanović kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari 1. tužiteljice Marice Brklje, OIB: 20050822226, 2. tužitelja Lovro Brklje, OIB: 81423261926, 3. tužiteljice Branke Brklje, OIB: 47381408508 i 4. tužiteljice Katarina Brklje, svi iz Ozlja, Vuketići 13, OIB: 09811810663, svi zastupani po punomoćnici Ireni Radić Repač odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Mebu d.o.o. iz Rijeke, Josipa Završnika 7 (prije: iz Netretića, Netretić 31), OIB: 06939724713, zastupanog po punomoćniku OD Vukić, Jelušić, Šulina, Stanković, Jurcan & Jabuka u Rijeci, radi naknade štete, na ročištu glavne i javne rasprave zaključene dana 6. veljače 2019. godine, u prisutnosti 1., 2. i 3. tužitelja, punomoćnice tužitelja Irene Radić Repač odvjetnice u Zagrebu i zamjenice punomoćnika tuženika Ive Zlatić odvjetnice u Karlovcu, odsutnosti 4. tužene, a objavljene dana 6. ožujka 2019.

presudio je :

Nalaže se tuženiku Mebu d.o.o., iz Rijeke, Josipa Završnika 7 OIB: 06939724713, da 1. tužiteljici Marici Brklje, Ozalj, Vuketići 13, OIB: 20050822226 isplati iznos od 192.461,51 kn (sto devedeset dvije tisuće četiri sto šestdeset jedna kuna i pedeset jedna lipa), da 2. tužitelju Lovri Brklje, Ozalj, Vuketići 13, OIB: 81423261926 isplati iznos od 168.150,00 kn (sto šestdeset osam tisuća sto pedeset kuna), 3. tužiteljici Branki Brklje, Ozalj, Vuketići 13, OIB: 47381408508 isplati iznos od 63.650,00 kn (šestdeset tri tisuće šesto pedeset kuna), 4. tužiteljici Katarini Brklje, Ozalj, Vuketići 13, OIB: 09811810663, isplati iznos od 63.650,00 kn (šestdeset tri tisuće šesto pedeset kuna), a sve sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom od dana podnošenja tužbe (3. studenog 2017. g.) pa do konačne isplate kao i da nadoknadi trošak ovog postupka u iznosu od 26.624,52 kn (dvadeset šest tisuća šesto dvadeset četiri kune i pedeset dvije lipe), sa

Error! Use the Home tab to apply Zaglavlje to the text that you want to appear here.

pripadajućom zateznom kamatom, tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude (6. ožujka 2019.g.) pa do konačne isplate, a sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužitelji u tužbi tvrde da je dana 5. 5. 2016. u Netretiću pok. Branko Brklje kao zaposlenik tuženika obavljao svoje radne zadatke, te da je u jednom trenutku obavljanja radnik zadataka, a koje je radio po nalogu nadređenog pao u otvoreni spremnik i doživio ozljedu na radu od koje je smrtno stradao. Zbog smrti pok. Branka Brklje došlo je do povrede prava osobnosti tj. prava na duševno zdravlje zbog čega trpe teške duševne boli i to majka, otac, sestra i baka pok. Zbog navedeno tužitelji na ime pravične naknade imovinske i neimovinske štete koju trpe potražuju naknadu za duševne boli zbog gubitka sina, brata i unuka, spomenik i grobnicu, vijence i cvijeće, troškove crnine. Tužitelji su podneskom od dana 06. veljače 2019. g. (list br. 86 spisa) specificirali tužbeni zahtjev.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava navode iz tužbe osim onih koje izrijeком prizna odnosno učini nespornim. Navodi da u trenutku štetnog događaja tuženik je bio osigura polico osiguranja od odgovornosti kod osiguravajućeg društva Allianz Zagreb. Predlaže da se osiguravajuće društvo Allianz Zagreb obavijesti o parnici te ga pozove da stupi u ovu parnicu kao umješac na strani tuženika. Dodaje da protiv tuženika pokrenut kazneni postupak radi učinka teškog kaznenog djela protiv opće sigurnosti te predlaže sudu da prekine ovaj postupak do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka. Smatra da tuženik nije odgovoran za nastanak ovog štetnog događaja jer je šteta nastala zbog krajnje nepažnje radnika koji je uslijed nepažljivog zatvaranja spremnika pao u isti i tragično izgubio život. Smatra kako je Branko Brklje barem suodgovoran za nastanak štete. Osporava visine svih zahtjeva tužitelja po svim vidovima štete.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Tijekom dokaznog postupka sud je proveo dokaz saslušanjem tužitelja Marice Brklje, Lovre Brklje, Branke Brklje, kao u stranke u postupku, dokaz saslušanjem svjedoka Damira Lisac, Tihomira Babić, Dalibora Arizanović, dokaz čitanjem i pregledavanjem smrtnog lista sa lista br. 8, rodni listova sa lista br. 13, preslike računa od 05. prosinca 2016. sa lista br. 14, uvjerenja o prebivalištu sa listova br. 42-46, police osiguranja od odgovornosti sa lista br. 52-53, preslik naloga za isplatu štete sa listova br. 88-91, preslik izvansudske nagodbe sa lista br. 92, te izvršio uvid u preslik spisa Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu posl. br. K-DO-27/16. Stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga (članak 7. st. 1. i članak 219. st. 1. ZPP-u).

Sud nije proveo dokaz saslušanjem 4. tužiteljice Katarine Brklje. Ovo iz razloga što 4. tužiteljica dva puta uredno pozvana i upozorena da će se izvesti dokaz saslušanjem parničnih stranaka nije pristupila na ročište, te je drugi put u spis dostavila liječničku potvrdu po punomoćnici kao dokaz da zbog lošeg zdravstvenog stanja (mentalno i tjelesnog) ne može pristupiti na ročište i niti biti saslušana.

1. tužiteljica Marica Brklje je izjavila da je 4. tužiteljica više od godine dana lošeg zdravstvenog stanja, nepokretna je i ne može se saslušati jer ne može komunicirati suvislo. Navodi da su za pok. sina napravili dvostruko grobno mjesto sa spomenikom i pokopan je na mjesnom groblju

Error! Use the Home tab to apply Zaglavlje to the text that you want to appear here.

Vivodina Stojavnice. Platili su račun 24.000 kuna obrtu Cvitak Jaškovo. Vijence i cvijeće su kupili i platili preko 1.000,00 kn od nje i supruga, nema račune. Nosi crninu skroz, a nosi se prosječno oko godine dana zavisi o osobi, a ona nosi i danas. Nema račune o kupovini crnine. Na dan smrti sina živjeli su ona, suprug, svekrva odnosno baka, te kćer odnosno sestra pok. živjeli su u zajedničkom domaćinstvu u istoj kući, a 3. tužiteljica sestra pok. živjela u Karlovcu i radila ali je svaki vikend dolazila kući i bila je povezana s bratom jer su blizanci, te nije imala obitelj kao niti danas. Nakon smrti sina, kćerka i dalje dolazi k njima. Navodi da je i 4. tužiteljica Katarina živjela u istoj kući sa pok. Dok je kćerka Branka radila u Karlovcu, radila je u slastičarnici i nije imala redovite prihode, pa je njezin brat Branko za života je redovito financijski pomagao oko svih troškova kad je bilo potrebno te je i njima u kući pomagao, te dodaje da je bio dobrovoljni davalac krvi. Tuženik se nije javio niti dao kakav novčani iznos.

2. tužitelj Lovro Brklje je izjavio da su imali troškove za crninu, cvijeće i vijence ali ne može reći točan iznos. Pok. sin i Branka su bili blizanci, bili su jako povezani i jedan bez drugog nisu išli nikuda i uvijek ju je pomagao kad joj je bilo potrebno. 3. tužiteljica je radila i živjela u Karlovcu, a slobodno vrijeme je provodila kod njih doma. Spomenik su izgradili za oko 24 ili 25.000 kn. Dodaje da kćer radi u Karlovcu preko 10 godina. Katarina Brklje 4 tužiteljica je njegova majka i ona stalno živi s njima u kući oni se o njoj skrbe. 4. tužiteljica je bila svjesna da je njegov sin stradao, možda jest ili nije, jer se povremeno gubi.

3. tužiteljica Branka Brklje je izjavila da ona u Karlovu radi oko 11 ili 12 godina gdje živi kao podstanar, kad ima slobodno provodi kod svojih na selu. Pok. brat joj je pomagao za života te je pomagao financijski jer joj plaća nije bila redovita, a ona nema obitelji. Imala je troškove za crninu, cvijeće i vijence ali se ne sjeća iznosa. Dodaje da ona i brat su bili stalno skupa i čuli se, sada joj fali jer se nema kome obratiti, bili su vezani jako. Slobodno vrijeme je bila subota i nedjelja i svaki dan koji je imala slobodan.

Svjedok Damir Lisac je izjavio da najmanje zadnjih 15 mjeseci ne radi kod tuženika. U vrijeme štetnog događaja je radio kao operater za proizvodnju dizela, kao programer procesa proizvodnje, u to vrijeme je vidio na kameri što se događa vani, na kameri tada nije vidio Branka Brklje. Svakih 20 – 30 minuta je morao ići u drugu prostoriju da zatvori šlah kroz koji ide masna kiselina. Navodi da mu je Branko Brklje rekao da idu zatvoriti poklopac nihe znao o kakvom se poklopcu radi. Kada su došli na lice mjesta on je podigao prvi poklopac, a trebalo je unutra zatvoriti drugi prostor, nisu mogli podignuti poklopac zajedno, on mu je rekao da ide za svojim poslom, a da će on dalje obzirom da ima svoj posao koji je tekući. Nakon 15 – 20 minuta je išao ga dozvati nije ga vidio došao je do spremnika i vidio ga da leži na dnu a spremnik je dubok oko 2 ili 3 m. Tamo je bio vozač kamiona zvao ga je da je pao, i kako je otišao po mobitel on se spustio niz ljestve i nakon par minuta je i on pao u nesvijest te se u vozilu hitne pomoći probudio. Dodaje da koliko je radio kod tuženika nitko nikada nije otvarao spremnik osim Brklje a ne zna je li mu tko rekao. Zna da je pok. živio sa roditeljima, a misli da mu je sestra živjela u gradu a baka je živjela sa pok. Brklje u vrijeme njegove smrti. Dodaje da on živi u Netretiću a prije je živio u Karlovcu.

Svjedok Dalibor Arizanović je izjavio da neradi kod tuženika oko 2 godine, a u vrijeme štetnog događaja je bio voditelj proizvodnje a pok. Branko Brklje je bio manipulant, time da Brklje je mogao dobiti nalog od njega ali i od operatera koji je s njim u smjeni, a u konkretnom slučaju mu je on dao nalog. Firma je tada trebala uvesti jedan proizvod koji se treba uskladiti u tom spremniku, odluka je donesena prije 5 ili 6 dana prije štetnog događaja a dan prije drugog

Error! Use the Home tab to apply Zaglavlje to the text that you want to appear here.

dogadaja. Na tom sastanku je bio Aleksandar Lonačr, on i drugi voditelji. Jedan prijedlog je bio da se skladišti u plastičnim IBC spremnicima, a drugi da ide u veliki spremnik sporni br. 101, da je on bio za IBC spremnik, ali je direktor donio odluku da se ide na korištenje spremnika 101. Znali su odmah da u spremniku 101 ostaje talog oko 2000 l nečega, jer su znali da pumpa koja prazni spremnik ne može sve ispumpati van, te su donijeli odluku da se izvrši vizualni pregled te su to dali u zadatak Branku Brklje da otvori spremnik i da ga pregleda da odluče što će s tim iz spremnika. Sastanak je bio u petak, on mu je isti dan rekao za zadatak, a pok. je to učinio u subotu, a ima tri mogućnosti što se nalazi u spremniku, talog, ulje ili mješavina. On je u subotu otvorio pogledao i rekao da je talog, a to se može vidjeti odozgo. U to vrijeme je Branko Brklje imao na raspolaganju plinsku masku ali nije imao bocu sa kisikom. Kad je to vidio trebao je odmah zatvoriti a to može napraviti jedna osoba fizički, nakon što ga je izvijestio da se radi o talogu i manjem dijelu ulja rekao mu je da ga zatvori odmah, a zašto je on to išao zatvoriti 5 ili 6 dana kasnije to ne zna. Napominje da je saznao da njegov zadatak nisu izvršili u toj smjeni u kojoj je dao nalog te mimo naloga su prebacili u drugu smjenu što i mogu napraviti, te je on znajući da nisu izvršili zamolio drugog radnika da izvrši vizualni pregled što je učinio Protulipac te mu potvrdio isto što i Branko Brklje. Rekao je Protulipcu da to zatvori kad ovi nisu zatvorili a on je rekao da hoće. Provjerio je telefonom jesu li izvršili nalog, a osobno nije išao vidjeti jer vikendom ne radi. On nije odlučivao da se posao prebaci na drugu smjenu niti odlučio da se zatvara poklopac, nije sudjelovao jer je mislio da je to odavno napravljeno. Kad je šteta nastala on je bio na godišnjem odmoru. U koliko je bio problem da se poklopac ne može zatvoriti trebali su ga izvijestiti ali misli da je bio nekakav dogovor među radnicima koji su izvršavali zadatke. Otvaranje spremnika su tada prvi put otvarali a do štetnog događaja je bilo oko dvije godine od dana kada je tuženi koristio spremnik i kada se počima stvarati talog. Kada je on bio na godišnjem mijenjao ga je Šeketa, a misli da niti on nije znao da donji poklopac koji se šarafi nije zašarafljen, a iznad njega postoji vanjski vidljiv poklopac koji se rukom spušta i podiže te nije vidio kako je ispod.

Svjedok Tihomir Babić je izjavio da ne radi kod tuženika, otprilike tri tjedna nakon ovog smrtnog slučaja je otišao sporazumno. Radio je u vrijeme šetnog događaja kao voditelj operatera, a taj dan je bio slobodan nije bio na radnom mjestu. Susjed je vatrogasac i nazvao ga i pitao što se događa u firmi, on je nazvao direktora Aleksandra Lonačar da ga pita on ga je zamolio da ode na lice mjesta da niti on ne zna. Kad je došao već su bili vatrogasci, policija i hitna. Vidio je da stoje oko otvora spremnika a ništa nije drugo vidio, uzeli su podatke i rekli da čekaju. U spremniku ima poklopac, a misli da je bio spremnik ulja, radi se o okruglom visine oko 2 – 2,5 m, a nemaju stepenice. Njemu je tada bio posao upravljanje procesom, a Branko Brklje je bio manipulant obavljao je poslove koji nisu direktno vezani za upravljanje procesom, obavljao je poslove kad dolazi cisterna radi utakanja i istakanja ulja i bio-dizela, imali su spremnici poklopce i nisu bili zaključani lokotom. Radio je oko 2 ili 3 mjeseca prije štetnog događaja. Pismeni nalog nije dobio, već 4 – 5 dana je prije dobio poziv od Arizanovića Dalibor koji je voditelj proizvodnje i nadređeni njemu i Branku Brklje i rekao mu da otvori poklopac spremnika da odšarafi još jedan poklopac na kojem su 24 vijka koja se moraju odšarafiti da se poklopac skine, a da bi se odšarafilo potrebno je oko 1 ili 2 sata da bi se skinuo poklopac te mu naložio da vidi koliko ulja ima. On se usprotivio tome obzirom mu je Brklje bio potreban u procesu proizvodnje obzirom ih je bilo 2 u smjeni. Međutim, Dalibor Arizanović kao nadređeni je inzistirao da ode otvoriti spremnik i on je to otišao učiniti. On je preko kamere vidio da stoji u spremniku da odšarafjuje drugi poklopac koji je niži za oko 1,5 m od gornjeg. Tada ga je zvao da mu dođe pomoći da podignu poklopac odnosno da ga vrate te su ga zajedno vratili i trebao je poklopac zašarafiti a je li to ne zna. On je sa Brklje Brankom otišao s tog mjesta a

Error! Use the Home tab to apply Zaglavlje to the text that you want to appear here.

on je trebao informirati Arizanovca o talogu koji je unutra i što je napravio da bi nakon 4 ili 5 dana kada je on bio na slobodnom on nastradao. od tog dana kad su zajedno napustili mjesto do preuzimanja svoje smjene dan prije no što je on nastradao nije ga vidio, prije događaja je radio oko 1,5 god. Do štetnog događaja direktnog ulaska u spremnik gdje je ulje do ovog događaja nije bilo. U vrijeme kada je odšaraflijavao spremnike kada ga je vidio imao je samo motorolu, a nikakvu drugu opremu, a misli da Branko Brklje nije znao u kakve radove se i uz što upušta. Zna da se Branko Brklje bojao dobiti otkaz jer je par dana prije štetnog događaja kolega koji je radio isti posao dobio otkaz jer je natočio gorivo u drugi spremnik. Prvi poklopac se samo podigne, Brklje mora ući u predprostor onda mora odšarafiti oko 24 šarafa.

Temeljem smrtnog lista sa lista br. 8, rodni listova sa lista br. 13, uvjerenja o prebivalištu sa listova br. 42-46, te iskaza tužitelja sud je utvrdio, da je pok. Branko Brklje umro dana 05. svibnja 2016. godine u 17,50 sati, da je 1. tužiteljica Marica Brklje njegova majka, da je 2. tužitelj Lovro Brklje njegov otac, da je 3. tužiteljica Branka Brklja njegova sestra, da je 4. tužiteljica Katarina Brklje njegova baka, da tužitelji i pok. Branko Brklje su imali zajedničko prebivalište na istoj adresi Ozalj, Vuketić 13 najmanje 22 godine neprekidno računajući od zadnjeg člana obitelji koji je prijavljen 1994. godine na navedenu adresu do trenutku smrti Branka Brklje tj. do dana 05. svibnja 2016. godine. Nadalje, temeljem iskaza 1. tužiteljice Marice Brklje, 2. tužitelja Lovre Brklje i 3. tužiteljice Branke Brklje nedvojbeno proizlazi, da je pok. Branko Brklje bio vezan za svoju sestru blizanku Branku Brklje, da joj je redovito pomagao na sve načine, da je bio vezan za svoju baku tj. 4. tužiteljicu s kojom je živio neprekidno u istoj kući sve do smrti. Stoga sud zaključuje da je između pok. Branka Brklje i njegove sestre Branke Brklje i bake Katarine Brklje postojala trajnija zajednica života, radi čega je u tom dijelu prigovor tuženika neosnovan.

Zatim, iz preslike računa od 05. prosinca 2016. sa lista br. 14 proizlazi, da je 1. tužiteljica Marica Brklje platila trošak izrade nadgrobnog spomenika za pok. Branka Brklje u iznosu od 24.311,51 kn dana 05. prosinca 2016. godine obrtu Cvitak za klesarske i pogrebne usluge iz Ozlja.

Prema nalogima za isplatu štete sa listova br. 89-91 spisa i izvansudskoj nagodbi sa lista br. 92 spisa proizlazi, da su tužitelji po punomoćnici sklopili sudsku nagodbu sa Allianz Zagreb dd na iznos od 150.000,00 kuna i trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 8.125,00 kuna, da je 1. tužiteljici Marici Brklje putem punomoćnice isplaćen iznos od 59.000,00 kn, 2. tužitelju Lovri Brklje isplaćen iznos od 59.000,00 kuna, 3. tužiteljici Branki Brklje isplaćen iznos od 16.000,00 kuna, da je 4. tužiteljici Katarini Brklje isplaćen iznos od 16.000,00 kuna.

Nadalje, temeljem iskaza svjedoka Damira Lisac, Tihomira Babić, Dalibora Arizanović, te temeljem preslike spisa Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu posl. br. K-DO-27/16 sud je utvrdio, da je po nalogu poslodavca radnik Branko Brklje otvorio spremnik 101 u kojem se skladištilo repičino ulje sa nalogom da izmjeri i izvadi nastali talog u spremniku, da je nakon otvaranja spremnika u isti pao i upravo uslijed nedostatka kisika u spremniku izgubio svijest i ostao ležati na dnu spremnika, te je zbog nedostatka kisika umro uslijed gušenja, da poslodavac takav nalog nije smio dati radniku Branku Brklje koji nije za to osposobljen, da mu prije spuštanja u spremnik nije osigurao boce s kisikom odnosno radnu opremu, odnosno tuženik je kao poslodavac obavezan planirati, pripremati i provoditi radne postupke, te razraditi i primjenjivati tehnologiju rada tako da ne ugrožava sigurnost i zdravlje radnika, te je dužan osigurati da pristup mjestima gdje postoji ozbiljna i specifična opasnost imaju samo radnici koji su dobili odgovarajuće upute i imaju adekvatnu opremu i znanje za pregledavanje spremnika, a

Error! Use the Home tab to apply Zaglavlje to the text that you want to appear here.

što očito tuženik kao poslodavac nije učinio. Tijekom dokaznog postupka tuženik nije dokazao bilo kakav doprinos radnika Branka Brklja za nastanak štetnog događaja, radi čega je tuženikov prigovor podijeljene odgovornosti neosnovan.

Obzirom da je predmetni štetni događaj bio dana 05. svibnja 2016. godine na isti se primjenjuju odredba članka 111. st. 1. Zakona o radu („Narodne Novine“ broj 93/14 – dalje: ZOR) koja glasi: „Ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava“.

Zatim, odredba članka 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu („Narodne Novine“ broj 71/14, 118/14, 154/14 – dalje: ZZR) koja je bila na snazi od 25. prosinca 2014. do 31. listopada 2018. godine tj. u vrijeme štetnog događaja propisuje: „Ozljeđa na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti“. Nadalje, odredba članka 25. st. 2. ZZR glasi: „Poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu“.

Odredba članka 1063. Zakona o obveznim odnosima („Narodne Novine“ 35/15, 41/08, 125/11, 78/15 - dalje: ZOO) broj glasi: „Šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete“, dok članak 1064. ZOO-a glasi: „Za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi“. Zatim, odredba članka 1067. st. 1. i st. 2. ZOO-a propisuje da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, da ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti.

Rad otvaranja spremnika 101 u kojem se skladištilo repičino ulje sa nalogom da izmjeri količinu nastalog taloga u spremniku za koje pregledavanje i mjerenje pok. Branko Brklje nije bio osposobljen i koje je učinjeno bez mjerenja koncentracije opasnih plinova u spremniku, bez uporabe maske sa dovodom svježeg zraka i bez da je radnik vezan pomoću zaštitnog pojasa sa užetom predstavlja opasnu djelatnost.

Dakle, poslodavac odgovara zaposleniku za štetu neovisno o svojoj krivnji, a može se osloboditi od odgovornosti ako dokaže postojanje zakonskog razloga za oslobođenje od odgovornosti.

Odredba članka 1101 st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 – u daljem tekstu ZOO) glasi: „U slučaju smrti ili osobito teškog invaliditeta neke osobe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (bračni drug, djeca i roditelji)“. Zatim, odredba članka 1101. stavak 2. ZOO-a glasi: "Takva se naknada može dosuditi i braći i sestrama, djedovima i bakama, unučadi te izvanbračnom drugu, ako je između njih i umrlog, odnosno ozlijeđenog postojala trajnija zajednica života".

Zatim, odredba članka 1093. stavak 1. ZOO-a propisuje: Tko prouzroči nečiju smrt, dužan je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba".

Error! Use the Home tab to apply Zaglavlje to the text that you want to appear here.

Dakle, nalazeći dokazanim, da je 1. tužiteljica platila grobno mjesto (dvostruko) i spomenik sinu na mjesnom groblju Stojavnice, u Vivodini gdje pokopan u iznosu od 24.311,51 kunu, stoga je temeljem članka 1093. st. 1. ZOO-a naloženo tuženiku da nadoknadi navedeni trošak 1. tužiteljici. Ovo iz razloga što je očito da je pok. Branko Brklje pokopan u skladu sa mjesnim običajima i prema prosječnim imovinskim prilikama građana Ozlja. Nadalje, je utvrđeno, da 1. tužiteljica od smrti sina do trenutka zaključenja rasprave nosi cijelo vrijeme crninu zbog smrti sina, da je uobičajeno da se u njenom mjestu crnina nosi najmanje godinu dana, da je platila cvijeće i vijence, da nije sačuvala račune, pa je sud po slobodnoj procjeni utvrdio da je 1. tužiteljica imala trošak upravo koji potražuje u ukupnom iznosu od 1.800,00 kuna za crninu i 350,00 kuna za cvijeće i vijence. Općepoznata je okolnost da ovako utvrđena visina odjeće i cvijeća i vijenaca je primjerena i prosječna, pa je kao takvu sud prihvatio. Zatim, sud je procijenio da 1. tužiteljici zbog duševnih bolova koje trpi zbog smrti sina pripada iznos od 225.000,00 kuna, temeljem članka 1101. st. 1. ZOO-a. Obzirom da je 1. tužiteljica primila od osiguravajućeg društva iznos od 59.000,00 kuna, te da joj ukupno pripada sa osnova imovinske i neimovinske štete iznos od 251.461,51 kunu, stoga je sud dosudio 1. tužiteljici Marici Brklje ukupan iznos od 192.461,51 kunu.

Nadalje, sud je temeljem članka 1101. st. 1. ZOO-a naložio tuženiku da isplati 2. tužitelju Lovri Brklje iznos od 168.150,00 kuna. Ovo iz razloga što sud ocjenjuje da 2. tužitelju zbog duševnih bolova koje trpi zbog smrti sina pripada iznos od 225.000,00 kuna zbog duševnih bolova koje trpi zbog smrti sina. Obzirom da je 2. tužitelj primio od osiguravajućeg društva iznos od 59.000,00 kuna, stoga je sud navedeni iznos od 59.000,00 kuna odbio od ukupno utvrđenog iznosa 225.000,00 kuna, te dobio da 2. tužitelju sa osnova neimovinske štete pripada ukupan iznos od 166.000,00 kuna. Nadalje, sud je 2. tužitelju sa osnova imovinske štete tj. navedenom iznosu dodao još iznos od 1.800,00 kuna na ime nošenja žalobne odjeće (crnine) godinu dana nakon i zbog smrti sina sukladno mjesnim običajima, te iznos od 350,00 kuna na ime troška za cvijeće i vijence, a koje iznose je donio prema slobodnoj ocjeni.

Zatim, sud je temeljem članka 1101. st. 1. ZOO-a naložio tuženiku da isplati 3. tužiteljici Branki Brklje iznos od 63.650,00 kuna. Ovo iz razloga što sud ocjenjuje da 3. tužiteljici zbog duševnih bolova koje trpi zbog smrti brata pripada iznos od 77.500,00 kuna zbog duševnih bolova koje trpi zbog smrti brata. Obzirom da je 3. tužiteljica primila od osiguravajućeg društva iznos od 16.000,00 kuna, stoga je sud navedeni iznos od 16.000,00 kuna odbio od ukupno utvrđenog iznosa 77.500,00 kuna, te dobio da 3. tužiteljici sa osnova neimovinske štete pripada ukupan iznos od 61.500,00 kuna. Nadalje, sud je 3. tužiteljici sa osnova imovinske štete tj. navedenom iznosu dodao još iznos od 1.800,00 kuna na ime nošenja žalobne odjeće (crnine) godinu dana nakon i zbog smrti brata sukladno mjesnim običajima, te iznos od 350,00 kuna na ime troška za cvijeće i vijence, a koje iznose je donio prema slobodnoj ocjeni i odgovaraju potrošnji građanina prosječnih imovinskih prilika.

Zatim, sud je temeljem članka 1101. st. 1. ZOO-a naložio tuženiku da isplati 4. tužiteljici Katarini Brklje iznos od 63.650,00 kuna. Ovo iz razloga što sud ocjenjuje da 4. tužiteljici zbog duševnih bolova koje trpi zbog smrti unuka pripada iznos od 77.500,00 kuna zbog duševnih bolova koje trpi zbog smrti unuka. Obzirom da je 4. tužiteljica primila od osiguravajućeg društva iznos od 16.000,00 kuna, stoga je sud navedeni iznos od 16.000,00 kuna odbio od ukupno utvrđenog iznosa 77.500,00 kuna, te dobio da 4. tužiteljici sa osnova neimovinske štete pripada ukupan iznos od 61.500,00 kuna. Nadalje, sud je 3. tužiteljici sa osnova imovinske štete tj. navedenom iznosu dodao još iznos od 1.800,00 kuna na ime nošenja žalobne odjeće (crnine)

Error! Use the Home tab to apply Zaglavlje to the text that you want to appear here.

godinu dana nakon i zbog smrti brata sukladno mjesnim običajima, te iznos od 350,00 kuna na ime troška za cvijeće i vijence, a koje iznose je donio prema slobodnoj ocjeni i odgovaraju potrošnji građanina prosječnih imovinskih prilika.

Odluku o visini stope zakonske zatezne kamate sud je donio primjenjujući članak 29 st. 1 ZOO-a, te primjenjujući članak 1086 (imovinska šteta) i prema odredbi članka 1103. (neimovinska šteta) ZOO-a. Prema navedenim odredbama ZOO-a proizlazi da obveza pravične naknade za imovinsku štetu dopijeva danom nastanka štete, a za neimovinsku štetu danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe. Stoga je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim zahtjeva početak tjeka zakonskih zateznih kamata danom podnošenja tužbe tj. dana 03. studenog 2017. g., dok zahtjev za isplatom kamatne stope uvećane za 5 postotnih poena je neosnovan, pa je u tom dijelu uvećana stopa za tri postotna poena sukladno članku 29. st. 1. ZOO-a.

Odluku o troškovima sud je donio primjenjujući članak 154. stavak 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine 4/77, 36/77,36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 27/90, 26/91, 34/91, 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 – dalje: ZPP).

Tužiteljima su priznati troškovi zastupanja po punomoćnici odvjetnici u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15) i prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 637.911,15 kn.

Naime, tužiteljima je priznat trošak za sastav tužbe od dana 03. studenog 2017. g. sa PDV-om (tbr. 7 toč. 1 + tbr. 36. toč. 1.) u iznosu od 10.366,05 kn, prisustvovanje punom. na ročištu od dana 5. lipnja 2018. godine (Tbr. 9 toč. 1 + tbr. 36. toč. 1.) sa PDV-om u iznosu od 10.366,05 kuna, prisustvovanje punom. na ročištu od dana 19. rujna 2018. godine (Tbr. 9 toč. 1) sa PDV-om u iznosu od 10.366,05 kuna. Obzirom na kvantitativan i kvalitativan uspjeh tužitelja u sporu 80% (487.911,52 kn od 637.911,15 kn) iznosu do trenutka sniženja tužbenog zahtjeva, sud je tužitelju priznao ukupan trošak zastupanja u iznosu od 24.878,52 kuna (80% od 31.098,15 kuna).

Nakon sniženja tužbenog zahtjeva na iznos od 487.911,52 kuna sud je priznao tužiteljima trošak prisustvovanja punom. na ročištu od dana 06. veljače 2019. godine (Tbr. 9. toč. 1. + tbr. 36. toč. 1.) sa PDV-om u iznosu od 8.125,00 kuna. Navedeni trošak je priznat tužiteljima u 100% iznosu radi 100% uspjeha tužitelja u sporu nakon sniženja tužbenog zahtjeva.

Tužiteljima su ukupno priznati parnični troškovi od 33.003,52 kuna.

Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku do trenutka sniženja tužbenog zahtjeva i to sastav odgovora na tužbu od dana 21. ožujka 2018. g. (tbr. 8 toč. 1) sa PDV-om u iznosu od 7.973,75 kuna, trošak sastava podneska od dana 25. svibnja 2018. godine sa PDV-om (Tbr. 8 toč. 1) u iznosu od 7.973,75 kuna, prisustvovanje punom. na ročištu od dana 5. lipnja 2018. godine (Tbr. 9 toč. 1) sa PDV-om u iznosu od 7.973,75 kuna, prisustvovanje punom. na ročištu od dana 19. rujna 2018. godine (Tbr. 9 toč. 1) sa PDV-om u iznosu od 7.973,75 kuna. Obzirom na kvantitativni i kvalitativni uspjeh tuženika u sporu od 20% do trenutka sniženja tužbenog zahtjeva, sud je tuženiku priznao ukupan trošak zastupanja u iznosu od 6.379,00 kuna (20% od 31.895,00 kuna).

Error! Use the Home tab to apply Zaglavlje to the text that you want to appear here.

Tuženiku nakon sniženja tužbenog zahtjeva nije priznat trošak prisustvovanja punomoćnika na ročištu od 06. veljače 2019. i na ročištu za objavu presude radi neosnovanosti. Ovo iz razloga što su tužitelji nakon sniženja tužbenog zahtjeva uspjeli u sporu 100%.

Kad se odbije iznos priznat tužiteljima (33.003,52 kuna) od iznosa priznatog tuženiku (6.379,00 kuna) dobije se iznos parničnih troškova dosuđen tužiteljima u iznosu od 26.624,52 kuna.

Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Karlovcu, 6. ožujka 2019.

S u d a c :

Miroslav Kosanović vr

Za točnost otpravka ovl.službenik

Suzana Blašković

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se podnijeti žalba na Županijski sud u Karlovcu u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pismeno, u 3 istovjetna primjerka.

Dna: 1. Irena Radić Repač odvjetnica u Zagrebu, Đodićeva 24

2. OD Vukić, Jelušić, Šulina, Stanković, Jurcan & Jabuka u Rijeci, Nikole Tesle

9/V